

Tuukka Vatanen

# Pyhimykset katsovat ylhäältä

Kärsimystä ja pelkoa  
mieltä puhdistavaa kauhua  
makuuhuoneesta kantautuvat äänet  
kun äänenvoimakkuus on yhdessätoista.

Tuntuu siltä kuin ilmat olisi potkittu pihalle  
iho revitty irti ja heitetty löysänä säkkiä läheiseen järveen.  
Se on vain ilman värähtelyä, fysiikan lakeja  
mutta et ole enää vain kasa luuta ja nahkaa.

Ne ensimmäiset kokemukset  
kun se iskee mutta ei satu  
kun maailma tuntuu laajenevan ja tiivistyvän samalla henkäyksellä  
ne eivät koskaan katoa mihinkään.

Hyvällä keikalla  
hyvän vedon aikana  
kunnon stereoilla  
milloin vaan, kun olosuhteet ovat otolliset.

Pyhimykset katsovat ylhäältä  
ilmaan piirretyt kuviot tuntuvat lantiossa  
hiljennetyt äänet kaikuvat puistossa  
ja tähtitaivaalle on asetettu nuottiviivasto.

Sekin päivä vielä joskus koittaa  
kun ilmakehä hajoaa  
kaikki hiljenee  
ja tuo kasvoillasi tanssiva kaunis liekki sammuu.

Kaikki se, mitä ei voi sanoittaa  
leijailee pois, nousee yli Kármánin rajan.  
Silloin, siinä tiedottomassa tilassa, joka ei ole laskettavissa  
sydän pitää vieläkin meteliä.